

ДИМЧО ДЕБЕЛЯНОВ СЛЪНЧОГЛЕДИ

chitanka.info

*Ах, ето де ме ти изведе,
ти, който нявга властно обеща
на мойта гордост — вихрени победи
и жар всерадостна на любовта.*

*Скърбя в градини глъхнали и бледи,
обител на покрусена мечта.
Аз чувам тиха жал по утринта
на слънце невидели слънчогледи.*

*Кому бе нужна моята съблазън?
Защо съм обнищен, защо наказан —
не знам. Неведа черна заслони*

*бездънното небе на мойто Време
и то ми праца днес ноци и дни,
които само Тя ще ми отнеме.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.